

РЕШЕНИЕ

№ 2190

гр. София, 02.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 01.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **11095** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 13, ал. 5 от Закона за социално подпомагане /ЗСП/.

Образувано е по жалба на Е. В. С., ЕГН [ЕГН], против Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЮ/1266/24.09.2020г., издадена от Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Л., потвърдена с Решение № 22-РД06-0229/21.10.2020г. на Директора на Регионална дирекция за „Социално подпомагане“ – С.-град, с която е отпусната еднократна помощ по реда на чл.16 от ППЗСП в размер на 250.00лева, на семейството на жалбоподателя.

С жалбата се иска оспорения акт да бъде отменен, като липсват конкретни доводи в какво се състои неговата незаконосъобразност. Прави се искане за отпускане на месечна помощ на семейството. Твърди се че жалбоподателят е бил подведен от служителите в Социално подпомагане клон Л., не са му били обяснени правилата и му е представен за попълване формуляр за отпускане на еднократна помощ при инцидентни нужди , а не за отпускане на месечна помощ от каквато той счита, че има нужда и за каквато претендира. Описва в жалбата и влошеното си здравословно състояние.

В съдебно заседание жалбоподателят Е. В. С. – редовно уведомен се явява лично, поддържа жалбата си и иска отмяна на атакуваната Заповед и потвърждаващото я решение. По същество заявява, че желае да получи месечна помощ предвид ниските

си доходи, а не еднократна месечна помощ.

Ответникът Директорът на Дирекция Социално Подпомагане - Л. – редовно уведомен, изпраща представител, ю.к. Г.П., която оспорва жалбата и по същество заявява, че на жалбоподателя е отпусната помощта, която е заявил, а именно еднократна целева помощ. Твърди, че предвид доходите на жалбоподателят, същият не отговаря на условията за отпускане на месечна помощ, тъй като доходите му надвишават 75 лева на месец.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Въз основа на съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна по административно-правния спор:

Жалбата на Е. С. срещу Заповед №ЗСП/Д-С-ЛЮ/126 от 24.09.2020г., АО приел за допустима, като подадена в срока по чл. 84, ал. 1 от АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество била неоснователна.

В мотивите си РО, описал че социалните помощи се получават от лица, след като са изчерпани всички възможности за самоиздръжка и за издръжка от лицата по чл. 140 от Семейния кодекс - чл. 11, ал. 2 от ЗСП. Според чл. 12, ал. 2 от ЗСП, отпускането на социалните помощи ставало след преценка на доходите на лицето или семейството, имущественото състояние, семейното положение, здравословното състояние, трудовата заетост, включването на децата в системата на предучилищното и училищно образование в случаите, когато същите подлежали на задължително предучилищното или училищно образование, възрастта, както и други констатирани обстоятелства.

Съгласно чл. 16 от ППЗСП, за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата можело да се отпусне еднократна помощ веднъж годишно. Размерът на тази помощ се определяла със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ или от упълномощено от него длъжностно лице, като същата се отпускала след извършване на обективна преценка на доходите на лицата и семействата, техните инцидентно възникнали потребности, видът и размерът на конкретната необходимост, както и възможността за помощ от близките, отразена в социален доклад. Посочените в чл. 16 от ППЗСП инцидентно възникнали потребности представлявали потребности, които настъпвали като отклонение от обичайния начин на живот и от бита на отделните лица и семейства, като настъпването им било в резултат на непредвидими, неочаквани, непреодолими събития.

От извършената служебна проверка за законосъобразност на обжалвания административен акт и от събраните писмени доказателства се установило, че на 31.08.2020г., Е. В. С. е подал в дирекция „Социално подпомагане“ – Л., заявление-декларация вх. № ЗСП/Д-С-ЛЮ/1266 за отпускане на еднократна помощ за покриване на разноски за лекарства, заболяване и нетрудоспособност. Декларирал е, че е женен, пенсионер, лице с увреждане, с определени от 50% до 69.99% трудова неработоспособност. Регистриран е в „Бюрото по труда“ от 29.05.2020г. Съпругата на С. била в трудоспособна възраст, безработна, с регистрация в „Бюрото по труда“ от 29.05.2020г. Г-жа С. не притежавала ЕР на ТЕЛК/НЕЛК. Семейство С., живеели в двустайно жилище, собственост на родителите на г-н С.. Установено било при извършена проверка, че г-н С. притежава идеални части от жилище в [населено

място], [улица], съсобствено с още 4 собственици и търговски обект на [улица], за които получавал доход от наем в размер на 90.00лева месечно. Към подаденото заявление-декларация за отпускане на еднократна помощ по чл.16 от ППЗСП, г-н С. приложил и 3 бр.фактури от 28.08.2020г. с фискални бонове за закупени лекарства на обща стойност 55.00лева и 3 бр. амбулаторни листа от м.05.2018г., м.06.2018г. и м.12.2018г.

По повод на подаденото заявление-декларация бил изготвен социален доклад, според който при служебна проверка било установено, че г-н С. е с влошено здравословно състояние и доходите на семейството са недостатъчни за покриване на ежедневните им нужди за лекарства.

В социалния доклад е направено предложение за отпускане на еднократна помощ по чл.16 от ППЗСП в размер на 250.00лева.

На 24.09.2020г. е издадена заповед № ЗСП/Д-С-ЛЮ/1266 на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л., с която на Е. В. С. е отпусната еднократна помощ на основание чл. 16 от ППЗСП с размер 250.00лева

Във връзка с подадена жалба срещу заповедта, с Решение №22-РД06-0229 от 20.10.2020г. на Директор на Регионална дирекция „социално подпомагане“ - С.-град била потвърдена заповед №ЗСП/Д-С-ЛЮ/1266 на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – Л..

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Оспорването, като направено от легитимирано лице с правен интерес, в законово установения срок и против административен акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Процесната заповед е издадена от материално и териториално компетентния административен орган – Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – С.-град, при упражняване на законово регламентирани му правомощия по чл. 13, ал.2 от ЗСП и чл. 28, ал.1 във вр. с чл. 16 от ППЗСП.

Обжалваният административен акт е постановен в изискуемата от закона форма и при спазване на нормативно установените изисквания по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за неговото съдържание. При извършената служебна проверка съдът не констатира нарушения на административно-производствените правила, които да създават вероятност за неистинност на фактите, които административният орган е приел за установени.

Оспорената заповед е постановена и в съответствие с материалноправните разпоредби, на които се основава.

Съгласно разпоредбата на чл. 12, ал.1 от ЗСП, социалните помощи са месечни, целеви и еднократни, като условията и редът за отпускането, изплащането, изменянето, спирането, възобновяването и прекратяването на социалните помощи, се уреждат с правилника за прилагане на този закон с изключение на целевите помощи за отопление, които се уреждат с наредба на министъра на труда и социалната политика /чл. 12, ал. 4 от ЗСП/. В случая жалбоподателят на 31.08.2020г. е подала в дирекция „Социално подпомагане“ - Л. заявление-декларация вх. № ЗСП/Д-С-ЛЮ/1266 за отпускане на еднократна помощ за покриване на разноски за лекарства , заболяване и

нетрудоспособност. Декларирал е, че е женен, безработен, пенсионер, с определени 50-69.99% трудова неработоспособност, живеел със съпругата си в двустайно собствено жилище, на посочения в заявлението-декларация адрес.

По аргумент от разпоредбата на чл. 16, ал.1 от ППЗСП еднократна социална помощ се отпуска за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата, като отпускането на помощта може да е веднъж годишно. От съдържанието на нормата недвусмислено се установява, че помощта се отпуска за задоволяване на потребности, които са възникнали неочаквано, внезапно, инцидентно - в резултат на непредвидими обстоятелства и в отклонение от обичайния начин на живот на молителя, излизачи извън рамките на обичайните му разходи. Еднократната помощ по цитираната разпоредба е само правна възможност (а не безусловно законово право) за подпомагане при непредвидено, неочаквано събитие и невъзможност за преодоляването му, поради липса на собствени средства. В заявлението-декларация, заявителят е посочил като фактическо основание, за искането ѝ за отпускане на търсената социална помощ, за отпускане на еднократна помощ за покриване на разноски за заплащане на лекарства, заболяване и нетрудоспособност.

По повод на подаденото заявление-декларация е изготвен социален доклад, според който при служебна проверка е установено, че няма несъответствие в декларираните данни по отношение на настоящ адрес, семейно положение и трудова заетост. В доклада е направено предложение за отпускане на еднократна целева помощ на сем.С. в размер на 250.00лева.

На 24.09.2020г. е издадена заповед №ЗСП/Д-С-ЛЮ/1266 на директора на дирекция „Социално подпомагане" - Л., с която на семейството на Е. В. С. е отпускната еднократна помощ на основание чл. 16 от ППЗСП в размер на 250.00лева.

Във връзка с подадена жалба срещу заповедта, с Решение №22-РД06-0229 от 20.10.2020г. на директор на Регионална дирекция за социално подпомагане - С.-град е потвърдена заповед №ЗСП/Д-С-ЛЮ/1266 на директора на дирекция „Социално подпомагане" – Л., като правилна и законосъобразна.

Отделно от изложено е необходимо да се отбележи, че в случая дори не е установена верността на твърдението на жалбоподателят, че е бил подвеждан от служител на СП при попълване на Заявлението-декларация за отпускане на еднократна помощ. В тежест на жалбоподателя е да установи, твърдяните от него факти. По делото са приложени редица становища, пояснения и обширна жалба, които както сам твърди жалбоподателят е изготвил лично. От тях следва извода, че С. безспорно е грамотен български гражданин, който може да чете и пише и активно търси правата си като такъв. Жалбоподателят С. не отрича, че сам е попълнил данните в Заявлението-декларация, но твърди, че е бил подведен от служители на СП Л. Не става ясно, кой и как според С. го е подвел, след като той сам е попълнил освен личните си данни и тези на съпругата си и сам е посочил с отбелязване с „Х“, каква помощ желае да му бъде отпускната. В заявлението-декларация ясно е отбелязано, че С. е кандидатствал за отпускането на еднократна помощ за лекарства, заболяване и нетрудоспособност. Следва да се отбележи и факта, че след разглеждане на заявлението на С., на сем.С. е била отпускната еднократна помощ в размер на 250.00лева, за 2020г. В жалбата си срещу разпореджението за отпускане на помощта, Е. С. не оспорва отпускнатата му помощ по размер, а твърди, че следвало да получи

месечна помощ.

Съдът не намира за нужно да обсъжда дали г-н С. е отговарял за отпускане на месечна помощ за 2020г., доколкото такава не е била заявена от него и в тази насока липсва произнасяне от страна на СП Л..

Предвид така установените по делото факти съдът намира, че административният орган обосновано от гледна точка на доказателствата и правилно от гледна точка на закона е приел, че по отношение на сем.С. е налице сочената в подаденото от лицето Е. С. заявление-декларация за инцидентно възникнала потребност, като материалноправна предпоставка за отпускане на еднократна социална помощ по чл. 11, ал.2 и чл. 13, ал. 2 от ЗСП във вр. чл. 16 от ППЗСП. В този смисъл обжалваната Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЮ/1266 от 24.09.2020 г. на Директора на дирекция „Социално подпомагане” - Л., с която на Е.С. е отпусната еднократна помощ в размер на 250.00лева, на основание чл. 16 от ППЗСП, се явява постановена в съответствие и при правилно приложение на материалния закон.

С оглед на гореизложеното съдът приема че обжалваната заповед е законосъобразна - издадена е от компетентен орган и в предвидената от закона форма; постановена е в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби, на които се основава, при спазване на административно-производствените правила и е съобразена с целта на закона. Жалбата се явява неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

Водим от горните мотиви и на основание чл.172, ал.2, предложение четвърто от АПК, Административен съд-София-град, Трето отделение, 74 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. В. С., против Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЮ/1266 от 24.09.2020г., издадена от Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Л., потвърдена с Решение № 22-РД06-0229/21.10.2020г. на Директора на Регионална Дирекция за социално подпомагане – С.-град, с която е отпусната еднократна социална помощ в размер на 250.00лева, по реда на чл. 16 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане /ППЗСП/, като неоснователна. Решението не подлежи на касационно обжалване, съгласно чл.13, ал.6 от ЗСП.

СЪДИЯ: